

Dovolání a soudní poplatek

Je-li dovolání proti usnesením, kterými bylo rozhodnuto o návrhu na osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek, ze zákona nepřipustné [§ 238 odst. 1 písm. i) o. s. ř.], není již napříště třeba chránit účastníka řízení, jenž se domáhá přezkumu rozhodnutí, jímž mu bylo upřeno právo na přiznání osvobození od soudních poplatků, před opětovným podmiňováním dovolacího přezkumu platbou soudního poplatku.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 21 Cdo 3794/2019-179, ze dne 22.1.2020)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce P. R., narozeného dne XY, bytem v XY, proti žalovanému GTC Technology Europe s. r. o. se sídlem v B., zastoupenému JUDr. Bc. P.M., Ph.D., advokátem se sídlem v B., o 835 689 Kč s příslušenstvím, vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 49 C 123/2016, o dovolání žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. června 2019 č. j. 15 Co 50/2019-155 a usnesení Městského soudu v Brně ze dne 12. března 2018 č. j. 49 C 123/2016-89, tak, že dovolací řízení se zastavuje.

Z odůvodnění:

Dovolatel podal dovolání proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2019 č. j. 15 Co 50/2019-155. Podáním dovolání mu vznikla povinnost zaplatit soudní poplatek za dovolání [srov. § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. [549/1991](#) Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů], který činí podle položky 23 bodu 2 Sazebníku soudních poplatků 4 000 Kč.

Vzhledem k tomu, že dovolatel dosud nezaplatil soudní poplatek za dovolání ani poté, co k tomu byl vyzván usnesením Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2019 č. j. 21 Cdo 3794/2019-170, Nejvyšší soud České republiky řízení o jeho dovolání proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2019 č. j. 15 Co 50/2019-155 podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. [549/1991](#) Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zastavil.

Dovolací soud vzal v úvahu, že dovolatel žádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro dovolací řízení. Usnesením Městského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2016 č. j. 49 C 123/2016-51 bylo na základě žádosti žalobce ze dne 3. 6. 2016 rozhodnuto, že se žalobci nepřiznává osvobození od soudních poplatků (rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že „žalobce v rozporu s výzvou a poučením soudem neuvedl úplný přehled svého majetku“); usnesení soudu prvního stupně bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2017 č. j. 15 Co 283/2016-59. Proti tomuto usnesení podal žalobce dovolání ze dne 31. 7. 2017 a současně požádal o ustanovení zástupce a osvobození od soudního poplatku pro dovolací řízení. O této žádosti rozhodl Městský soud v Brně usnesením ze dne 12. 3. 2018 č. j. 49 C 123/2016-89 tak, že dovolateli osvobození od soudního poplatku za dovolání nepřiznal a neustanovil mu zástupce pro dovolací řízení z důvodu, že „žalobce neuvedl rozhodná tvrzení k tomu, aby bylo lze posoudit důvodnost jeho žádostí, když soudu nedoručil vyplněný tiskopis Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech (...), jinak soudu požadované informace nesdělil, ani neosvědčil tvrzené poměry“; usnesení soudu prvního stupně bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2019 č. j. 15 Co 50/2019-155 (dovoláním napadené rozhodnutí), neboť podle odvolacího soudu dovolatel „neuvedl žádné nové skutečnosti, které by prokazovaly změnu v jeho poměrech oproti poměrům rozhodným pro původní rozhodnutí soudů“. V reakci na výzvu k zaplacení soudního poplatku za dovolání učiněnou dovolacím

soudem dovolatel opětovně (podáním ze dne 19. 12. 2019) požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, přičemž žádné nové, dříve neuplatněné skutečnosti neuvedl. K této poslední žádosti dovolatele proto Nejvyšší soud nepřihlížel (srov. nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010 sp. zn. I. ÚS 1439/09, uveřejněný pod č. 10 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, roč. 2010, usnesení Ústavního soudu ze dne 14. 10. 2004 sp. zn. III. ÚS 404/04 nebo např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 8. 2014 sp. zn. 22 Cdo 1939/2014, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2016 sp. zn. 32 Cdo 2346/2016 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 10. 2018 sp. zn. 23 Cdo 3327/2018).

Pro úplnost Nejvyšší soud dodává, že zákonem č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, bylo změněno ustanovení § 238 o. s. ř., které s účinností od 30. 9. 2017 (k použitelnosti uvedené právní úpravy pro účely nyní posuzované věci srov. čl. II bod 2 zákona č. [296/2017](#) Sb.) – mimo jiné – stanoví, že dovolání podle ustanovení § 237 o. s. ř. není přípustné proti usnesením, kterými bylo rozhodnuto o návrhu na osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek, a proti usnesením, kterými bylo rozhodnuto o žádosti účastníka o ustanovení zástupce [srov. § 238 odst. 1 písm. i) a j) o. s. ř.]. Uvedená změna má za následek, že s účinností od 30. 9. 2017 se neuplatní závěr, podle kterého směřuje-li dovolání proti rozhodnutí, jímž odvolací soud (případně ve spojení s rozhodnutím soudu prvního stupně) nepřiznal dovolateli zcela nebo zčásti osvobození od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.), soudní poplatek z takového dovolání se neplatí, ke kterému Nejvyšší soud dospěl (za účinnosti předchozí právní úpravy) ve svém usnesení ze dne 16. 4. 2014 sp. zn. 29 Cdo 1031/2014, uveřejněném pod č. 73 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2014. Je-li dovolání proti usnesením, kterými bylo rozhodnuto o návrhu na osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek, ze zákona nepřípustné [§ 238 odst. 1 písm. i) o. s. ř.], není již napříště třeba chránit účastníka řízení, jenž se domáhá přezkumu rozhodnutí, jímž mu bylo upřeno právo na přiznání osvobození od soudních poplatků, před opětovným podmiňováním dovolacího přezkumu platbou soudního poplatku. Z uvedených důvodů soud vybere soudní poplatek za dovolání podané proti usnesení odvolacího soudu, kterým bylo rozhodnuto o návrhu dovolatele na přiznání osvobození od soudních poplatků, vydanému po 29. 9. 2017. Nejvyšší soud proto vyzval dovolatele k zaplacení soudního poplatku za dovolání proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2019 č. j. 15 Co 50/2019-155.

Dovolání je mimořádným opravným prostředkem, jímž lze napadnout výhradně rozhodnutí odvolacího soudu. Opravným prostředkem sloužícím k přezkoumání rozhodnutí soudu prvního stupně je odvolání (srov. § 201 o. s. ř.). Občanský soudní řád tudíž ani neupravuje funkční příslušnost soudu pro projednání dovolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně. Nedostatek funkční příslušnosti je takovým nedostatkem podmínky řízení, který nelze odstranit. Nejvyšší soud proto podle ustanovení § 104 odst. 1 věty první o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 243b o. s. ř. zastavil též řízení o dovolání proti usnesení Městského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2018 č. j. 49 C 123/2016-89 (srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 1999 sp. zn. 20 Cdo 1574/99, uveřejněné pod č. 45 v časopise Soudní judikatura, roč. 2000).

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Pracovní doba](#)

- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)